



Can Bruguera

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer Sant Antoni, 9
Alçada: 127

Coordenades:

Latitud: 41.51752
Longitud: 2.36037
UTM Est (X): 446629
UTM Nord (Y): 4596407

Classificació

Número de fitxa: 08214 - 111
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle: XIX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Observacions protecció: BCIL-Pla Especial Patrimoni Arquitectònic i Ambiental
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 6866702DF4966N0001WT
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 14/04/2015 - 02:00

Descripció

Casa senyorial i finca situada entre la Riera de Targa i el carrer Sant Antoni, de planta rectangular, que consta de planta baixa, pis i golfes. Conserva un magnífic celler en el soterrani que s'adapta al desnivell del terreny i al qual s'hi accedeix des de la Riera de Targa. L'actual residència és una construcció del segle XIX, amb la coberta de teules a dues aigües i el carener paral·lel a la façana principal, orientada a migdia i amb una composició simètrica a partir de tres eixos de verticalitat, definits per les obertures. A la planta pis, destaquen els tres balcons amb balustres. El parament és encoixinat i amb una cornisa de coronament. Hi ha diversos cossos annexos fruit d'ampliacions.

Conserva a la primera planta una cuina modernista, una biblioteca amb manuscrits d'època moderna i el celler, que es conserva gairebé intacte, com si s'estigués esperant a la verema per l'elaboració del vi. De tant en tant, la família l'obre al poble perquè es pugui visitar.

A l'exterior hi ha, de la mateixa època, un jardí romàntic on s'alça un petit oratori familiar que conserva, en un reliquiari, el bastó de Sant Josep Oriol, sant vinculat a Vilassar a través de la figura del seu padastre, en Domènec Pujolar. Davant la façana hi ha dos fanals de gas fets de bronze representant una figura de patge vestit d'estil renaixentista, deconeixent el seu origen.

Observacions:

A la capella, de tant en tant encara s'hi fan misses i celebracions familiars com batejos o casaments. Abans de la guerra també hi havia el barret de Sant Josep Oriol, però el van cremar. El bastó es va salvar perquè la propietària, mentre fugia, el va fer servir com si fos el seu bastó de recolzament.

Història

L'edifici actual es construeix a finals del segle XIX, on hi havia l'antic mas Diumer, d'origen medieval. La quintana d'aquest mas s'esmicola en còssos de terra per edificar-hi cases, a partir de l'any 1570. Aquestes construccions, ocupades per famílies menestrals, origina el carrer Nou.

El mas i les dependències annexes passen als Mainou, que exerceixen de boters.

A la segona meitat del segle XVIII, consta com a propietari en Jaume Ubach, al qual heretà el seu cosí, Ignasi de Bruguera, que és el que dóna el nom actual a la casa.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE VILASSAR (1999). Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt.

BENITO Pere (2006). Vilassar de Dalt, un poble de futur. Ajuntament de Vilassar de Dalt.

BENITO i MONCLÚS, Pere (2014). "Gruttes" dans un pays sans grottes; dins Vivre sous terre. Sites rupestres et habitats troglodytiques dans l'Europe du sud. Presses Universitaires de Rennes, pp. 189 a 210.

COLOMER, Mn. (1971). Una família dels temps medievals ençà. Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada.

PUJOL i DURAN, Delfí (2000). La pagesia a Vilassar. Les cases de muntanya (II); dins Ipsa Arca, núm. 4, desembre de 2000. Museu Arxiu de Vilassar de Dalt, pàgs. 52 a 55.

